

Sadržaj predavanja

- Uvod
 - Komunikacijski sustav; Cilj zašt. kodiranja; Podjela zaštitnih kodova.
- Blok kodovi
 - Uvod
 - Paritetno kodiranje
 - Linearno binarni blok kodovi
 - Generirajuća matrica **G** i njen standardni oblik
 - Kodiranje
 - Dekodiranje (dekodiranje preko sindroma)
 - Proračun vjerojatnosti ispravnog dekodiranja
 - Hammingovi kodovi
 - Ciklični kodovi
 - Konvolucijski i turbo kodovi

Konvolucijski i turbo kodovi

Konvolucijski kodovi

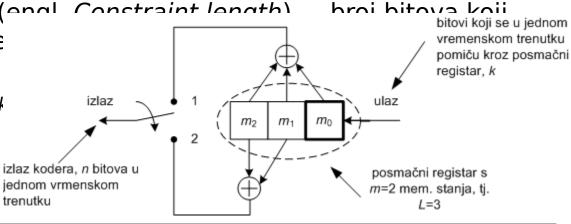

- Konvolucijski kodovi (engl. Convolutional codes) spadaju u grupu memorijskih kodova.
 - Generiranje i-tog bita u kodnoj riječi ovisi ne samo o trenutačnom ulaznom bitu kodera nego i o k prethodnih ulaznih bitova.
 - Blok kodovi su bezmemorijski kodovi.
- Konvolucijski koder se sastoji od:
 - binarnih posmačnih registara (svaki registar uključuje m memorijskih stanja);
 - digitalnog logičkog sklopovlja, tj. <u>binarnih zbrajala</u> preko kojih se definiraju izlazi kodera (Konv. koder može imati jedan i više izlaza.).
- Konvolucijski koder opisujemo s tri parametra, i to: (n, k, L)

L - granična duljina kodera (engl. Constraint length)

utječu <u>na pojedini</u> izlaz kode

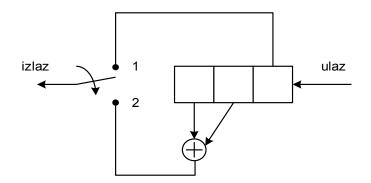
- k ulazni bitovi
 - U okviru ovog predavanja: k
- n izlazni bitovi
- Stanje m0 predstavlja ulaz kodera. Ulazni bit se iz njega na signal "clock" posmiče u stanje m1 i prema modulo-2 zbrajalu.

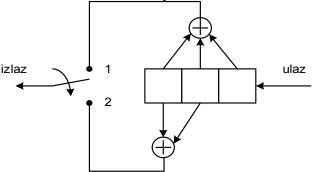
Tipovi konvolucijskih kodera

 <u>Sistematski konvolucijski koder (k=1, n=2)</u>: u kodnoj riječi pored bitova zaštite pojavljuju se i bitovi izvorne poruke.

 <u>Nesistematski konvolucijski koder (k=1, n=2)</u>: u kodnoj riječi ne nalaze se bitovi izvorne poruke.

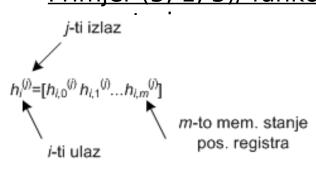
Sistematski koder daje manju Hammingovu udaljenost između kodnih riječi jer se odbacuje jedno ili više binarnih zbrajala.

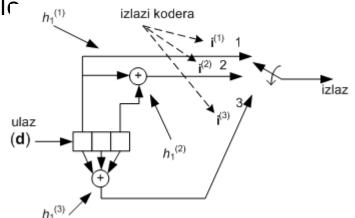
Generirajuća matrica konv. kodova (1/3)

- Općeniti gledano, gen. matrica G je beskonačna jer ulazni slijed informacijskih bitova može teoretski u svojoj duljini biti beskonačan.
- Matrica G se definira preko n vektora (<u>tzv. funkcijski generatori</u>), i to jedan za svaki od n izlaza kodera.
 - Svaki funkcijski generator (oznaka "h") označava veze između binarnih zbrajala i stanja posmačnih registara za pojedini izlaz kodera.
 - Postojanje "1"/"0" na nekom mjestu unutar vektora (npr. i-to mjesto) pokazuje da je/nije i-to stanje u posmačnom registru spojeno na

Primpromatrano/binarno zbrajalo

h₁⁽¹⁾=[100] h₁⁽²⁾=[101] h₁⁽³⁾=[111]

Generirajuća matrica konv. kodova (2/3)

Primjer (3, 1, 3)/ izlazi kodera (tzv. kodirani vektori):

$$\mathbf{i}^{(1)} = \mathbf{d}^* h_1^{(1)} = [i_0^{(1)} \ i_1^{(1)} \dots]$$

 $\mathbf{i}^{(2)} = \mathbf{d}^* h_1^{(2)} = [i_0^{(2)} \ i_1^{(2)} \dots]$

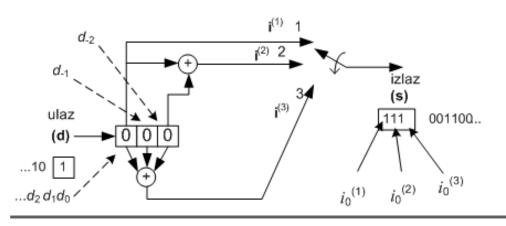
$$\mathbf{i}^{(3)} = \mathbf{d} * h_1^{(3)} = [i_0^{(3)} \ i_1^{(3)} \dots]$$

- Znak "*"
 predstavlja
 binarnu (modulo 2) diskretnu
 konvoluciju
- Općenito, r-ti bit (r ≥ 0) j-tog kodiranog vektora se određuje iz:

$$\mathbf{i}_{r}^{(j)} = \underbrace{\mathbf{i}_{t=0}^{k}}_{i=1}^{m} d_{r-t} h_{i,t}^{(j)} = d_{r} h_{1,0}^{(j)} + d_{r-1} h_{1,1}^{(j)} + \mathsf{K} + d_{r-m} h_{1,m}^{(j)} + \mathsf{K} + d_{r-m} h_{k,m}^{(j)} + d_{r} h_{k,0}^{(j)} + d_{r-1} h_{k,1}^{(j)} + \mathsf{K} + d_{r-m} h_{k,m}^{(j)},$$

$$j = 1,...,n$$
.

 Polazno su sva stanja u posmačnom registru postavljena na "0".

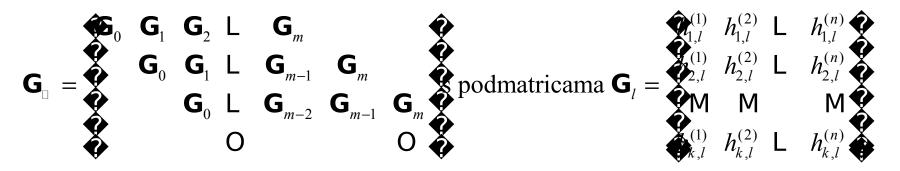
- r = 0 $i_{0}^{(1)} = d_{0}h_{1,0}^{(1)} \oplus d_{-1}h_{1,1}^{(1)} \oplus d_{-2}h_{1,2}^{(1)} = 1 \cdot 1 \oplus 0 \cdot 0 \oplus 0 \cdot 0 = 1$ $i_{0}^{(2)} = d_{0}h_{1,0}^{(2)} \oplus d_{-1}h_{1,1}^{(2)} \oplus d_{-2}h_{1,2}^{(2)} = 1 \cdot 1 \oplus 0 \cdot 0 \oplus 0 \cdot 1 = 1$ $i_{0}^{(3)} = d_{0}h_{1,0}^{(3)} \oplus d_{-1}h_{1,1}^{(3)} \oplus d_{-2}h_{1,2}^{(3)} = 1 \cdot 1 \oplus 0 \cdot 1 \oplus 0 \cdot 1 = 1$ r = 1 $i_{1}^{(1)} = d_{1}h_{1,0}^{(1)} \oplus d_{0}h_{1,1}^{(1)} \oplus d_{-1}h_{1,2}^{(1)} = 0 \cdot 1 \oplus 1 \cdot 0 \oplus 0 \cdot 0 = 0 \dots$
 - Izlaz: s=[i 0(1) i 0(2) i 0(3) i 1(1) i 1(2) i 1(3) ...]

Generirajuća matrica konv. kodova (3/3)

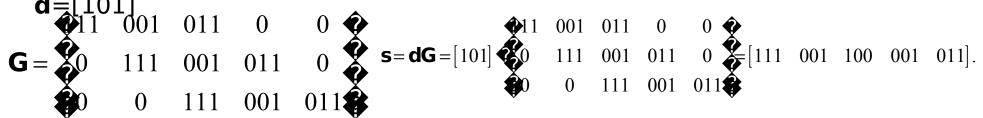
0,1,...,

- Gen. matrica **G** je u potpunosti određena s funkcijskim generatorima, dok njena dimenzija ovisi o promatranoj informacijskoj poruci d.
- Općeniti oblik gen. Matrice, **G**, je:

Primjer (3, 1, 3)/ gen matrica,

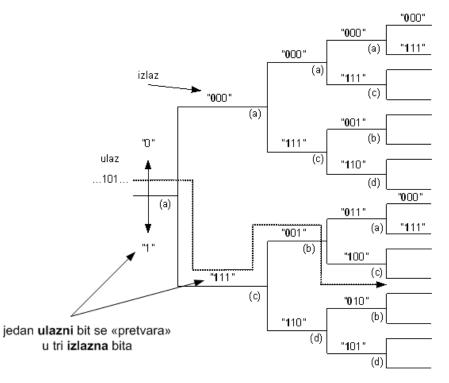
Na ulaz kodera dolazi poruka

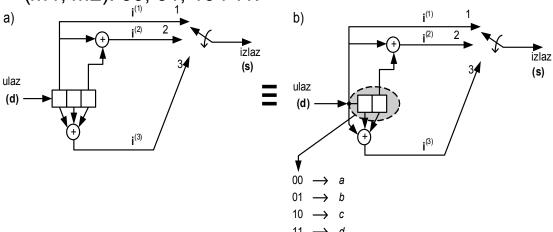
Grafički prikaz konv. kodova (1/2)

- Postoje tri metode za prikaz konvolucijkog kodiranja.
 - stablasti dijagram (engl. tree diagram)
 - rešetkasti dijagram (engl. trellis diagram)
 - dijagram stanja (engl. state diagram)

Izlaz iz kodera određen je s ulaznim bitom (*m*0) i jednim od četiri moguća stanja posmačnog registra (*m*1, *m*2): 00, 01, 10 i 11.

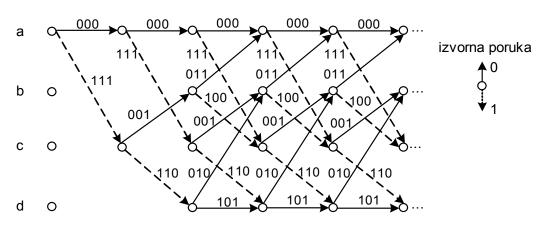
 Spajanjem čvorišta, u stablastom dijagramu, koja imaju isti izlazni slijed i istu oznaku nastaje rešetkasti dijagram.

Stablasti dijagram za koder sa

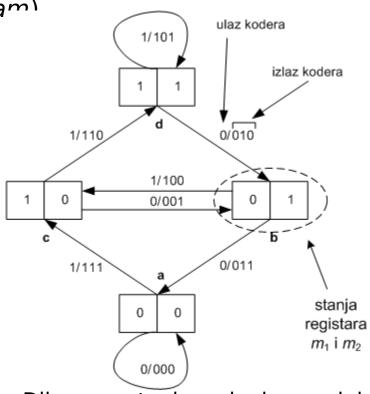
Grafički prikaz konv. kodova (2/2)

- Postoje tri metode za prikaz konvolucijkog kodiranja.
 - stablasti dijagram (engl. tree diagram)
 - rešetkasti dijagram (engl. trellis diagram)
 - dijagram stanja (engl. state diagram)

Rešetkasti dijagram za koder sa slajda 7.

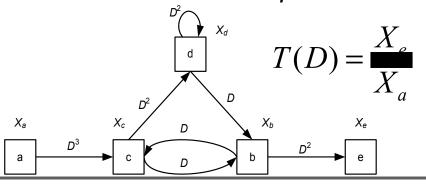

Dijagram stanja za koder sa slajda 7

Prijenosna funkcija konv. koda i udaljenost koda (1/2)

- Prijenosna funkcija (oznaka -> T(D)) određuje udaljenost i performanse koda u pogledu pogrešaka.
- Prethodni dijagram stanja (slajd 10), uz izmjenu, iskoristit ćemo za objašnjenje i proračun udaljenosti konv. koda.
- Potrebno je napraviti sljedeće:
 - Podijeliti stanje "a" na dva nova stanja, tj. "a" (ulaz) i "e" (izlaz) potrebno je ukloniti vlastitu petlju u stanju "a";
 - Označiti svaku granu u grafu s Di, gdje i označava težinu kodne riječi n (izlazni bitovi kodera);
 - Uvesti jednu varijablu (Xa, ..., Xe) za svako stanje (a, ...,e).
 - Kao referentni put odabran je put sastavljen isključivo od nula;

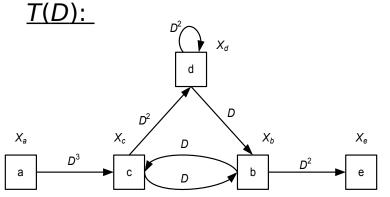

Potrebno je pronaći sve putove od stanja "a" do stanja "e" i zbrojiti njihove težine. Put s najmanjom težinom je ujedno i put s najmanjom Hamm. udaljenosti.

Prijenosna funkcija konv. koda i udaljenost koda (2/2)

 Primjer (3, 1, 3)/ T(D):

$$T(D) = X_a$$

$$X_c = D^3 X_a + DX_b$$

$$X_b = DX_c + DX_d$$

$$X_d = D^2 X_c + D^2 X_d$$

$$X_c = D^2 X_b$$

Rješavanjem sustava jednadžbi, dobivamo

$$T(D) = \frac{D^6}{1 - 2D^2} = D^6 \left(1 + 2D^2 + 4D^4 + 8D^6 + \dots\right) = 1D^6 + 2D^8 + 4D^{10} + 8D^{12} + \dots$$
jedan put udaljenosti 6, d_{\min}
a-c-b-e dva puta udaljenosti 8

Napomena: Za dodatne mogućnosti prijenosne funkcije konv. koda vidjeti: PANDŽIĆ, I.S. BAŽANT, A. ILIĆ, Ž. VRDOLJAK, Z. KOS, M. SINKOVIĆ, V. *Uvod u teoriju informacije i kodiranje.* Element, 2 izdanje, 2010. (ISBN 978-953-197-605-3)

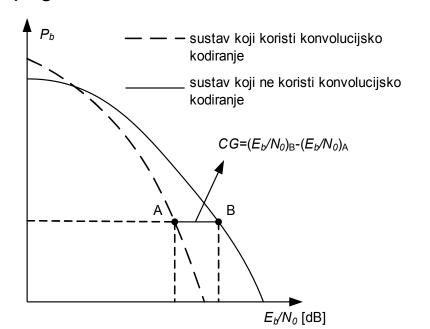
Dekodiranje konv. kodova: dekoder s tvrdim i mekim odlučivanjem

- Udaljenost koda: mjera sličnosti između dvaju kodnih riječi nekog koda K.
 - Dvije mjere sličnosti: Hammingova i euklidska udaljenost koda;
 - Primjena neke od navedenih mjera ovisi o odabranom kodnom sustavu, zahtijevanom BER-u, tipu prijenosnog kanala i vrsti demodulatora.
- Hammingova udaljenost koda
 - Kod prijenosa binarnim simetričnim kanalom u kojem se svaki simbol promatra zasebno (bezmemorijski kanal);
 - U prijemu se koristi tzv. većinska odluka o tome koji je simbol primljen;
 - Koristi se tzv. dekoder s tvrdim odlučivanjem (engl. hard-decision decoder).
- Euklidska udaljenost koda
 - Kod prijenosa kanalom s aditivnim bijelim Gaussovim šumom (skr. AWGN);
 - Odluka o primljenom simbolu provodi se uzimajući u razmatranje cijelu kodnu riječ;
 - Koristi se tzv. dekoder s mekim odlučivanjem (engl. soft-decision decoder).

Dekodiranje konv. kodova: performanse kodnih sustava

- Za procjenu performansi kodnog sustava najčešće se uzima ovisnost vjerojatnosti pogreške bita naprema odnosu srednje snage signala prema srednjoj snazi šuma, tj. BER=f(S/N) ili Pb=f(S/N).
- Kodno pojačanje (engl. coding gain, skr. CG): određuje potrebni omjer S/N (definiran kao srednja primljena energija po bitu Eb u odnosu na jednostanu spektralnu gustoću snege šuma N0) koji osigurava zahtijevanu vjerojatnost pogreške bita, Pb.

Za dekoder s tvrdim odlučivanjem:

$$CG \square 10\log_{10}[R(t+1)]$$

Za dekoder s mekim odlučivanjem:

$$CG \square 10\log_{10}[Rd]$$

- R kodna brzina (=k/n)
- t broj pogrešaka koje kôd može ispraviti
- d min. udaljenost koda

Dekodiranje konv. kodova: dekodiranje ML 🔂

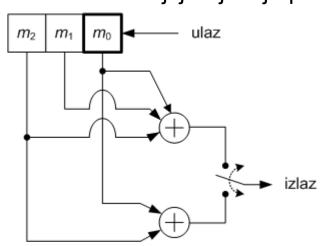
- Dekodiranje konv. kodova provodi se na <u>principu maksimalne vjerojatnosti (engl.</u> maximum likelyhood decoding), tzv. dekodiranje ML.
 - Neka je c (=[c0c1c2...cj...]) kodirani slijed bitova (kodna riječ) koji se prenosi preko kanala s pogreškama (e), tada je primljeni slijed (primljena kodna riječ)
 c'=c+e (=[c'0c'1c'2...c'j...]);
 - Vjerojatnost dekodiranja simbola je $p(\mathbf{c}', \mathbf{c}) = \prod_{j=0}^{n} p(c_j'|c_j)$
 - Dekoder traži takav slijed bitova koji osigurava maksimum navedene metrike p(c',c). Također, dekoder analizira cijeli primljeni slijed bitova c'.
 - Dekoder koristi rešetkasti dijagram u kojem izračunava težinu (tj. metriku) svake putanje i u svakom koraku grananja donosi odluku o primljenoj kodnoj riječi.
 - Dosta često se prethodni izraz zapisuje kao (iz razloga što su vjerojatnosti "mali" brojevi):

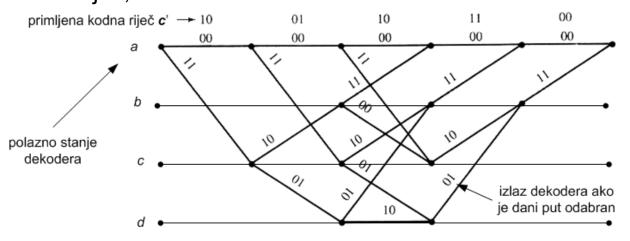
$$\ln\{p(\mathbf{c}',\mathbf{c})\} = \sum_{j=0}^{\infty} \ln\{p(c_j'|c_j)\}$$

 Napomenimo da ovo odgovara traženju najmanje Hammingove udaljenosti između c' i svih mogućih putanja u rešetkastom dijagramu. Objašnjenje slijedi u sljedećem primjeru!

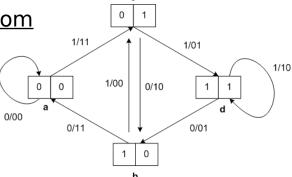
Dekodiranje konv. kodova: dekodiranje ML

<u>Primjer:</u> Dan je konv. koder (2,1,3). Pet bitova je kodirano i dobivena je kodna riječ koja se prenosi preko kanala u kojem je vjerojatnost pogreške bita *Pb*=0.1. Na prijemnoj strani pojavljuje se slijed bitova (s pogreškama) c'=[10 01 10 11 00]. Odredite najvjerojatniju poslanu kodnu riječ, c.

Polazno su sva stanja u posmačnom registru postavljena na "0".

Dekodiranje konv. kodova: dekodiranje ML. Primjer (2/3)

• <u>Rješenje:</u> Dekodiranje možemo provesti računajući metriku svih osam putova u rešetkastom dijagramu. Kao rješenje uzimamo put s najvećom metrikom. Također, dekodiranje se može provesti računajući Hamm. udaljenost između c' i svih osam putova u reš. dijagramu. Kao rješenje uzimamo put s najmanjom Hamm. udaljenosti. Metrike za dani kanal su (<u>za jedan simbol</u>):

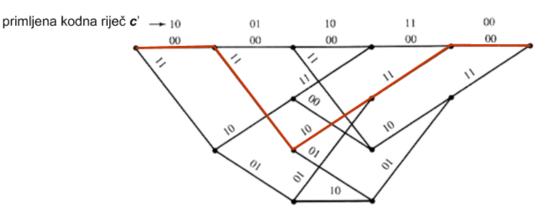
$$\ln[p(0|0)] = \ln[p(1|1)] = \ln(0.9) = -0.11$$

 $\ln[p(1|0)] = \ln[p(0|1)] = \ln(0.1) = -2.30$ = Pogrešan prijenos jednog simbola

<u>Primjer</u>: Promatrajmo put u reš. dijagramu koji ima sve nule. Dani put se od **c**' razlikuje u pet

Dekodiranje konv. kodova: dekodiranje ML Primjer (3/3)

Odabrani put:

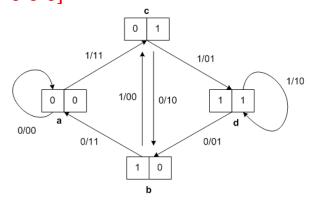
ispravan prijenos: $8 \cdot (-0.11) = -0.88$

 $pogrešan prijenos: 2 \cdot (-2.30) = -4.60$

Ukupna metrika puta: -5.48

Put	Metrika	Hamm.
	puta	udaljenost
00 00 00 00	-12.05	5
00		
00 00 11 10	-14.24	6
11		
00 11 10 11	-5.48	2
00		
00 11 01 01	-16.43	7
11		
11 10 11 00	-14.24	6
00		
11 10 00 10	-16.43	7
11		
11 01 01 11	-7.67	3
00		
11 01 10 01	-9.86	4
11		

Put s najvećom metrikom, odnosno najmanjom Hamm. udaljenosti. Najvjerojatnija poslana kodna riječ c=[00 11 10 11 00], odnosno poruka d=[0 1 0 0 0]

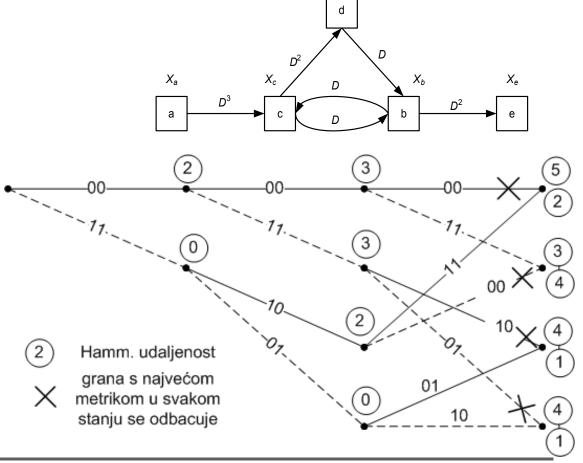

Dekodiranje konv. kodova: Viterbijev algoritam (1/2)

Optimalno dekodiranje konv. kodova svodi se na nalaženje puta, u rešetkastom dijagramu, koji od primljene kodne riječi **c**' ima minimalnu Hamm. udaljenost, tj. traži se put u rešetkastom dijagramu od stanja *a* do stanja *e* s min. Hamm. udaljenosti.

- Problem dekodiranja ML je što mora odrediti sve putove u rešetkastom dijagramu kako bi se dekodiranje provelo. To uključuje 2L putova.
- Viterbijev algoritam poboljšava proračun tako što uspoređuje dvije metrike za putove koji se spajaju u nekom stanju i odbacuje onaj put s manjom metrikom. Navedeni postupak se ponavlja za sva stanja. Na ovaj način na svakoj razini rešetke imamo 2m "preživjelih" putova.

Dekodiranje konv. kodova: Viterbijev algoritam (2/2)

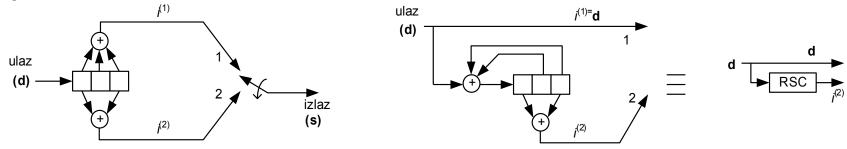

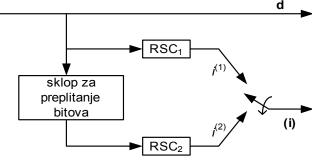
- Sa slike (slajd 19) je vidljivo da dekoder (koristi Viterbijev algoritam) u potpunosti može početi s
 radom (sva stanja su uključena) nakon trećeg koraka grananja.
- Pitanje: Koliko dugo (do kojeg koraka grananja) algoritam treba ponavljati, tj. kada treba donijeti odluku o primljenom slijedu bitova? Na ovaj način se određuje dio bitova koji pripadaju izvornoj poruci.
 - Odgovor na dano pitanje je jako bitan jer cijena dekodera ovisi o veličini memorije u koju se spremaju "preživjeli" putovi.
 - Pokazuje se da veličina memorije koja je 4 do 5 puta dulja od L daje performanse koda bliske optimumu.
 - Kao izlaz dekodera, tj. bitovima poruke proglašavaju se bitovi koji pripadaju najvjerojatnijem putu od svih "preživjelih".
 - Kad se donese odluka o izlazu dekodera svi "preživjeli" putovi u memoriji se brišu i u istu spremaju novi.
- Pitanje: Što dekoder radi ako u istom stanju ima dva puta koji imaju jednaku metriku?
 - U takvim prilikama dekoder odabire slučajno jedan od dva puta.
- Drugi algoritmi dekodiranja konvolucijskih kodova.
 - Sekvencijalni algoritam (dosta sličan Viterbijevom algoritmu);
 - Algoritam dekodiranja s povratnom vezom (engl. feedback decoding).

Turbo kodovi

- Podgrupa konvolucijskih kodova.
- Kodiranje se temelji na paralelnom ulančavanju nekih klasa sistematskih konvolucijskih kodova, tzv. rekurzivni sistematski konv. kodovi (RSCC, engl. recursive systematic convolutional codes).
- RSCC _ nesistematski koder u kojem se na njegov ulaz spaja jedan ili više njegovih izlaza.

Što smo naučili?

- Razliku između cikličnih i konvolucijskih kodova.
- Odrediti generirajuću matricu konvolucijskog koda na osnovu funkcijskih generatora.
- Skicirati dijagram stanja za neki konvolucijski koder.
- Skicirati konv. koder uz poznavanje funkcijskih generatora.
- Odrediti prijenosnu funkciju i udaljenost konv. koda.
- Princip dekodiranja Viterbijevim algoritmom.